

De godinnen van meneer Sinkel...

“Kijk opa, wat mooi!”

Rick was met z'n grootvader een dagje naar Utrecht. Die vond het leuk om weer eens door zijn geboortestad te dwalen!

Samen hadden ze het *Museum van Speelklok tot Pierement* bezocht en zich verbaasd over muziekkaparamaten uit de tijd van vóór de DVD- en MP3-spelers...hun oren dreunden nog een beetje na van de concertdraaiorgels in de laatste zaal!

Buiten, op de Steenweg, had opa verteld over een eetstalletje op de Bezembrug. Dat was van Antilliaanse mensen en die verkochten broodjes met de heerlijkste tropische gerechten. Opa hoopte dat het stalletje er nog stond.

Ze sloegen rechtsaf een steegje in met de vreemde naam Massegast. Het was een beetje een doods en rommelig straatje en het was er zelfs bijna een beetje donker. Maar aan het eind, waar de steeg uitkwam op de Oude Gracht, was het licht en kleurig en achter de bomen had je het zicht op een bijzonder, wit gebouw. Dat was zo'n verrassing dat Rick onwillekeurig uitriep: “Kijk opa, wat mooi!”

Ze kwamen op de Oude Gracht en Rick las de roodbruine letters op het gebouw: WINKEL VAN SINKEL. Onderaan de voorgevel stonden de beelden van vier vrouwen die het gebouw leken te dragen.

Opa was verbaasd. “Ik wist niet beter dan dat de ABN-AMRO-bank hier zat. Je kunt merken dat ik al een tijdje in De Meern woon!” zei hij.

Ze liepen over de brug en keken wat voor bedrijven er nu in waren gevestigd.

“De winkel van Sinkel...” zei opa een beetje dromerig en Rick zag dat er een verhaal zat aan te komen. Opa was vroeger schoolmeester, vandaar...

“Ik geloof dat hier zowat 100 jaar een bank in heeft gezeten,” zei opa, “maar daarvoor zat er hier een grote winkel, waar je bijna alles kon kopen.”

“De winkel van Sinkel...” raadde Rick.

“Precies, jochie!” zei opa. “Bijna 200 jaar geleden werd de zaak gebouwd door Anton Sinkel. Hij was een van de vele Duitsers die vroeger met allerlei koopwaar langs de deuren gingen. Sommigen hadden succes, ze kwamen voorgoed in Nederland wonen en begonnen een winkel. Vroom & Dreesman, Peek & Cloppenburg, C&A van de broers Clemens en August Brenninkmeyer...”

“Ja, die ken ik wel.” zei Rick, toch wel een beetje geïnteresseerd.

“Ik geloof dat Sinkel in Amsterdam zijn eerste zaak begon...een stoffenhandel.” ging opa verder. “Maar al gauw ging hij er van alles bij verkopen en dat was toen heel ongewoon...iedere winkel verkocht gewoon één soort handel. Nu zou je dat een speciaalzaak noemen! Sinkel is in ons land dus eigenlijk zo'n beetje de uitvinder van het warenhuis. Hij had later zelfs al een soort reclamespotje, voordat er TV was. Iedereen zong:

In de Winkel van Sinkel is alles te koop.

Daar kan men krijgen:

Mandjes met vijgen,

Doosjes pommade,

*Flesjes orgeade,
Hoeden en petten
En damescorsetten,
Drop om te snoepen
En pillen om te poepen."*

Rick kende een heleboel van die spullen niet, maar moest wel een beetje lachen om de laatste regel! En opa zong eigenlijk best wel goed!

"Sinkel heeft in Engeland dat soort warenhuizen bezocht en heeft naar dat voorbeeld deze zaak hier in Utrecht laten bouwen."

Opa was niet meer te stuiten. "Die vier godinnenbeelden zijn in Engeland gemaakt van gietijzer. Kom eens mee naar het hek aan de overkant en kijk eens naar beneden op de werf."

Gehoorzaam liep Rick met hem mee en keek naar beneden, niet wetend wat hij zou moeten zien.

"Zie je naast die ijzeren trap, naar beneden, die boom met dat ronde muurtje er omheen? Daar heeft al vanaf de Middeleeuwen een draaibare hijskraan gestaan. Daarmee werden zware spullen uit de schepen gehesen en op karren gezet. Die karren reden dan door het tunneltje, hier onder de weg door en dan de helling op, richting Ganzenmarkt. Zie je het?" Rick knikte, nog steeds niet wetend waar opa met zijn verhaal heen wilde.

"Nou," zei opa, "die beelden zijn zo verdraaid zwaar dat de bovenkant van de hijskraan afbrak en met beeld en al in de plomp kukelde."

Rick zàg het voor zich...

"Gelukkig hebben ze het beeld weer kunnen opvissen," vertelde opa. "Welke het was, weet ik niet, maar nu staan ze alle vier op hun plaats."

"En de hijskraan?" vroeg Rick.

"Hij had daar al zó lang gestaan en was een beetje erg verwaarloosd. Er zijn veel oude prenten waar je hem nog op kunt zien. Maar hij was nu zó beschadigd dat de rest werd afgebroken en nooit meer is herbouwd. Maar die boom staat op zijn plek, dat kun je zien aan dat ronde muurtje." antwoordde opa. "En nu heb ik honger... alleen heb ik dat stalletje niet gezien!"

"Ik zag een MacDonald's!" zei Rick snel.